

"...אני מתחננת,
זה ממש קריטי,
או שתסתכלי
במראה,
או
על החברות
שלך, אנא..."

את השורות הבאות כתבה מחנכת ידועה מסמינר מפורסם בירושלים
לאחת מתלמידותיה, ולאחר שברוך ה' הדברים התקבלו על ליבה,
עלה הרעיון כי כדאי ונכון להעביר את התוכן החשוב לכל בנות
הסמינר שבכל מקום.

לכבוד התלמידה היקרה ר. תחי'

אבן גדולה יושבת לי על הלב, אני מרגישה צורך דחוף לשוחח איתך בענין חשוב ביותר, אבל זה מאד קשה לי, ולכן העליתי את הדברים על הכתב, ככה זה הרבה יותר קל לי, ואולי גם לך זה יהיה יותר נעים בצורה הזו.

שמתי לב בתקופה האחרונה שאת הולכת עם חצאיות קצת צמודות, ברור לי כשמש שאין לך שום כוונה רעה, זה כנראה מצא חן בעיניך, או שהמוכרת שכנעה אותך לקנות, אבל לא שום דבר מעבר לזה. ולכן רציתי מאד לשוחח איתך כדי ליידע אותך את המשמעות של הליכה בחצאית כזאת, אבל כאמור היה לי קשה לעשות זאת פנים אל פנים והנה הדברים מוגשים לך.

נתחיל מהמקורות.

ומבארים המפרשים על המדרש שהיא אינה מתכופפת להרים את השיבולים, משום שהתכופפות גורמת שאחוריה יהיו בולטין וגם לגילוי הרגליים. "מתנות כהונה"

בועז הבחין שהיא נזהרת שלא להתכופף וזאת למרות שהבגדים היו ארוכים ורחבים, כי ההתכופפות עלולה לגרום לחוסר צניעות של הבלטת אחוריה.

אני זוכרת בצעירותי את הדרשות של הרב וואזנר זצ"ל בענין חולצות טריקו, כמה כאב לו ולשאר גדולי ישראל [כמו הרב ניסים קרליץ זצ"ל ועוד] שבנות לובשות חולצות שאינן מסתירות את ההבלטה בחלק הקידמי, הם זעקו על זה מנהמת ליבם ותלו בזה את סיבת כל הצרות שהיו אז.

החולצות הללו נאסרו על ידם באופן גורף, משום שהחולצה אמורה להיות מכסה ומצניעה את הבלטת החזה, ואם היא לא עושה את זה, אז זו לא חולצה זו גופיה. וזה בכלל לא משנה איך קוראים לה או מה הכינוי שלה.

חז"ל הקדושים מביאים תיאור על רות המואביה הצדיקה, זו שזכתה להיות הסבתא של דוד המלך ושלמה המלך, וזו שתהיה הסבתא של מלך המשיח וכך הם כותבים:

ויאמר בועז... למי הנערה הזאת,

וכי דרכו של בועז לשאול בנערות?

אלא דבר צניעות ראה בה. דהיינו הוא ראה בה הנהגות שונות מכולן וזה מה שהביא לו את ההבנה שנערה כשרה היא.

'עומדות מעומד נופלות מיושב'.

דהיינו שיבולים שנשרו מן הקוצרים ונפלו לארץ, ליקטה בישיבה ולא התכופפה לקחתם משום צניעות. (רש"י שבת קיג:)

(כל הנשים משחקות בדברי שחוק עם הקוצרים, וזו מצנעת עצמה שנאמר ותשב "מצד הקוצרים" ולא "בתוך הקוצרים". כל הנשים מרימות את שולי בגדיהם שלא יגעו בריצפה, כדי להקל על הליכתן, וזו משלשלת בגדיה עד שיגיעו בגדיה לארץ מחמת צניעות. (רות רבה ילקוט שמעוני))

ולא רק הבדים, הרבה פעמים גם הגיזרה גורמת שהחצאית נכנסת מקדימה בין הרגליים או נצמדת מאחורה, והמכשול הנגרם מזה לאנשים ברחוב הוא נורא ואיום מאד מאד.

ובנוסף גם הצליח היצר להכניס לבנות בראש, שלא צריך להתבייש אם כוווולם רואים את צורת הגוף...

זה פשוט מצער מאד לראות שזה הופך להיות סטנדרט. פתאום זה לא בושה ללבוש חצאית שנצמדת ומבליטה את צורת הגוף. לא יאומן כי יסופר.

מה שבעבר היה מאד מבייש כל בת נורמלית, הפך היום למכובד ולמראה אופנתי ה"י.

אין הבדל אם היא טריקו או לא, זה לא הענין, הענין זה האם רואים בליטה או לא. אני שמעתי באוזני דרשה של הרב וואזנר שהוא זועק, שחולצה שכזאת היא אסורה מהתורה. כן, בדיוק כמו שאסור לאכול בשר וחלב יחד, אסור לצאת לרחוב עם חולצה שלא מסתירה את הבלטת החזה.

אבל זהו, שגדולי הדור אז, צעקו וצווחו על הבעיה שהיתה נפוצה בשנים ההם, מי חלם בכלל על הבלטת אחוריים, אבל היצר הרע התקדם הרבה הלאה, והצליח להמציא בדים דקים ומאד נעימים ללבישה, אבל נצמדים באופן שרואים את צורת הרגל וגם לא מסתירות את צורת הגוף.

בנות ישראל הצדיקות! להיכן נעלמה הבושה? איך יתכן שאנחנו לא מרגישות את הבושה הנוראה של הליכה ברחוב במצב כאילו לא לבושות???

חייבת להיפסק, גם החולצה בחלקה העליון וגם החצאית חייבות להיות מספיק רחבות כדי שלא להבעיר את יצר הרע בעיני האנשים הרואים אותה, ויש למסור על כך את הנפש כי בנפשנו הדבר.

אני ממש מתחננת אלייך, דברי גם עם חברותייך, דברי איתן לבל תפקרנה את כבודן בפני כל, הסבירי להן שמדובר בחמורה שבחמורות, וזכות זו תעמוד לך שתזכי בקרוב לבנות בית נאמן בישראל בשמחה ובטוב לבב.

את המצב הזה איש לא העלה על דעתו ולכן אין מכתבים מפורשים על זה, והאמת שגם מאד לא נעים לדבר על זה ולהסביר לבנות שהמקום הזה הוא הכי הכי חמור, ושהוא חייב להיות מוצנע בכל הזמנים ובכל המצבים, ולא יתכן כלל וכלל ללבוש בגד לפני שבדוקים טוב טוב שאין שום זכר של גילוי צורת הגוף.

קשה לי להמשיך ולהסביר, אבל כפי שאני מכירה אותך את בחורה חכמה מספיק כדי להבין שהמציאות הזו

אני קצת חוששת שאת לא מרגישה אותי עד הסוף. כשאת עומדת בחדרך מול המראה, יתכן מאד שהחצאית תראה לך כאילו שהיא רחבה, ולא תביני על מה אני כה נסערת, אי אפשר להבחין בזה במצב עמידה בחוסר תנועה. בשביל להבין אותי, תסתכלי על נשים אחרות בצב הליכה. כשאת ברחוב תסתכלי על הבנות בחוץ, ותבחיני מה בעצם רואים עשורות ומאות בחורים ואברכים יום יום, ה' ירחם.

ג.ב. אני רק אצטט כאן חלק מתוך סיפור שסיפר הצדיק הקדוש רבי חיים ויטאל תלמידו של האר"י ז"ל מסר שקיבל מה"דיבוק" בתקופה שגור בדמשק שבסוריה למרות שאז מצב הצניעות היה יותר טוב ממה שהיום כידוע זהה לשונו:

ביום ערב שבת קודש כ"ט תמוז שנת שס"ט, בתו של הר"ר רפאל עניו זצ"ל מדמשק התעלפה כמה פעמים, ולאחר מכן בליל שבת קודש בהיותה מוטלת כפגר מת נשמע הקול יוצא מפיה... רבי חיים ויטאל שהגיע לשם באותו ליל שבת תיאר לאחר מכן את כל השתלשלות המאורע ואת כל הדברים ששמע מאותה הרוח בכתב יד קודשו, [אשר נשתמר עד ימינו אנו והובא לדפוס ע"י הוצאת מוסד הרב קוק תש"ד, וכן נדפס בספר שבחי הרח"ו דף ח: והובא בספר שומר אמונים בסוף מאמר הגלגולים].

וישאלוהו [את הרוח] מי אתה? ויאמר, אני הוא חכם פיסו, ולמה לא הדלקתם זולת ב' נרות כמנהג, היה לכם להדליק נרות הרבה לכבוד המלאכים ונשמות הצדיקים שבאים עמי ללוותי לשמור עלי. הנה אינני כשאר רוחות, כי אני חכם וצדיק, ולא באתי כי אם על חטא קל שנשאר לי לתקן, וגם להיות שליח לכם להשיבכם בתשובה ברוב העבירות שבכם.

ונפטרתי זה שלושים וחמשה שנים, ועליתי למקומי בגן עדן, וישבתי שם עד עתה, ונשאר לי לתקן ענין אחד קטן ובאתי לתקנו, ולכן אוי לו למי שאינו נזהר בעולם הזה אפילו מחטא קל שבקלים, כדי שלא יבוא לידי זה שאני עובר.

הרוח הסב פניו אל החכמים אשר ישבו בחדר, ואמר:

עתה יושבי דמשק, אין לכם חלק לעולם הבא, ח"ו, מכמה סיבות. והראשונה על אשר נשותיכם הולכות חצופות בלבושיהן עם תכשיטים מגונים כמו הפינגאניס אשר בראשיהן [כיסוי ראש מלפני כ-450 שנה], והן לבושות חולצות ושמלות צמודות ודדיהן בולטים בהן, ואף מניחות בגד בחיקן כדי שיבלטו. והן לובשות את הליזאריס והוקאביש [כמו גרביים] שהן דקין ונראה במעט צבע בשר הרגליים, והן משימות מיני בשמים לגרות יצר הרע באנשים. וכל הדבר הזה עושות בשווקים וברחובות, להראות העמים און יופיין, וגורמות להרבות חטאים בעולם, וכל המחטיא את הרבים אין לו חלק לעולם הבא.